

Da han ikke var kongelig ansat, er hans Enke uberettiget til Pension. Hun og Børnene ere saaledes udsatte for den største Nød, da den Afsdøde Intet har efterladt sig og Enken iøvrigt ikke har Resourcer til sit Ophold. Med Hensyn til at den Afsdøde har med Trost og Nidkjærhed udført sine baade byrdefulde og ikke lidet ansvarsfulde Tjenesteforretninger, forekommer det Ministeriet under disse Omstændigheder billigt, at der af Ministeriets Understøttelseskasse tillægges Enken en Understøttelse for sig og Børnene; men da de Krav, som Understøttelseskassen for Tiden har at fyldestgjøre, ere saa store, at det er umuligt deraf at udrede denne Understøttelse, vil det være nødvendigt, at Contoen til denne Hensigt forsøges med 100 Rb. Ministeriet skal derfor tjenstligst anmode det ærede Udvalg om at stille, som fremfat efter Ministeriets Begjæring, følgende Endringsforslag til Finanslovdraftet:

ad § 10 A. c. forsøges med 100 Rb. til 2,300 Rb.

Da Udvalget finder, at Billighed taler for, at Enken faaer den paatænkte Understøttelse, skal det tilraade Thinget at bevilge den forlangte Forhøielse.

4) A. c. Ministeriets Understøttelseskasse. Udvalget har senere modtaget følgende Skrivelse:

I Forbindelse med sin Skrivelse af 21de f. M., hvorved man anmodede det ærede Udvalg om at stille et Endringsforslag om en temporair Forhøielse af den paa Ministeriets Budgetudkast § 10 A. c. „Ministeriets Understøttelseskasse“ opførte Sum, skal Ministeriet i Henhold til nedenstaaende Oplysninger foreslaae, at Summen endvidere ligeledes temporairt forhøies med 300 Rb. til tvende ekstraordinaire Understøttelser, som det ellers ikke vil være muligt at afholde, nemlig:

til entlediget Sognepræst N. E. B. Christensen	100 Rb.
til entlediget Sognepræst P. G. Behrend	200 —

Fornævnte Sognepræst Christensen entledigedes paa Grund af Sindsvagthed ved allerhøieste Resolution af 9de August 1831 i Raade og med en aarlig Pension af Statskassen af 200 Rb. fra hans Embede som Sognepræst paa Dreis ved Tjen. Hans Sindsvagthed skal være Følge af en Typhus, hvoraf han blev angreben under en paa Den herskende Epidemi. Han er 70 Aar gammel og har Ophold og Pleie hos tvende aldrende uigiste Søstre, der som Døttre af en forlængst afsdød geistlig Embedsmænd opbevare i aarlig Pension af Finanserne 20 Rb. hver, foruden et lige Beløb hver af en Stiftelse, samt eie et Arvesæstested i Otterup i Tjen af Hartkorn 1 Td. 5 Stp. 2 Fd. 2³/₄ Alb. Af Ministeriet har der siden 1851 været tillagt disse tvende Søstre, hvis Trang, agtværdige Vandel og opoffrende Kjærlighed til deres Broder var bevidnet af de vedkommende geistlige Embedsmænd, en aarlig Understøttelse af 40 Rb. tilsammen af Understøttelseskassen. Da Besværlighederne ved Broderens Pleie tiltage, og de ikke see nogen Mulighed for at vedblive at sørge for ham ved Hjælp af den ham tillagte Pension, have de ansøgt om, at denne maatte forhøies med 100 Rb. I Betragtning af de saaledes oplyste, af Bistoppen bekræftede, Omstændigheder, og da der er Grund til at antage, at Broderens Pension, hvortil der ikke ydes Noget af Ralbet, efter de Regler, der nu pleie at følges i lignende Tilfælde, vilde være bleven fastsat til et høiere Beløb end de ham tillagte 200 Rb., har Ministeriet antaget, at disse kunde forhøies til 300 Rb., som er det ved allerhøieste Resolution af 3die Juni 1826 bestemte Maximum af Landsbypræsters Pension af Statskassen. Ministeriet har derfor herom brevvevlet med Indenrigsministeriet, som medens det har antaget, at der ikke nu kan være Tale om at gjenoptage det forlængst afgjorte Spørgsmaal om Pensionens Størelse, har foreslaaet, at der søges den Paagjældende udvirket en ekstraordinair Understøttelse af 100 Rb., og at denne opføres paa Kirkeministeriets Budget som temporair Forøgelse af dets Understøttelseskasse.